

Vogeltrip Müritz van 9 t/m 16 Mei 2026

Zaterdag 09 Mei

Nou, dat was een vroegertje: om 4.00h eruit want Marcel komt me om 6.00h ophalen. De bedoeling is om nog eens een bezoek aan het Nationaal Park de Müritz te brengen want dat was voor ons al weer 14 jaar geleden. Het gebied ligt op ca 70 km ten westen van Berlijn en is bezaaid met meren en meertjes. Het is licht heuvelachtig en is erg gevarieerd. Er zijn bossen, hoogveengebieden en er ligt een lappendeken van extensief beheerde graslanden en ruigtes. Deze tijd van het jaar bloeit het Koolzaad en dat zorgt voor zonnige vergezichten. De big five hier zijn Vis- en Zeearenden, Rode en Zwarte Wouwen en Kraanvogels maar er vliegen uiteraard nog veel meer vogels rond. Zo, na deze inleiding wordt het tijd dat we vertrekken maar om alvast een idee te geven van wat we er gaan aantreffen even

een vroegtijdig sfeerplaatje. Marcel was zoals gewoonlijk stipt op tijd en we besloten via Groningen en Bremen te rijden omdat er files verwacht werden bij Zevenaar vanwege Duitse controles op ongewenste vreemdelingen. Het weer was schitterend, strakblauwe lucht en het zou zo'n 20 graden worden. De eerste vogels konden onderweg genoteerd worden: Zwarte Kraai, Roek, Kievit, Blauwe Reiger, Ooievaar, Boerenzwaluw, Grauwe Gans, Merel, Kauwtjes en Houtduiven. Na 2,5 uur rijden staken we bij Nieuweschans de grens over en de status van de vogels veranderde dus in "Duitse" vogels. Op weg naar Bremen zagen we regelmatig Reeën in de velden en ook vallen in Duitsland de vele jachthutten op. De vogellijst werd verder aangedikt met Fazant, Gaai, Wilde Eend, Ekster, Stormen Kokmeeuwen en net voorbij Bremen de 1e Rode Wouw. Er zullen er nog vele volgen. Tijdens een koffie/thee stop zagen en hoorden we Kneutjes, Putters, Huismussen, Boerenzwaluwen, Spreeuwen, Roodborst en de 1e Zwarte Wouw. Verder rijdend kwamen daar nog 3 Ooievaarders en 1 Kraanvogel bij en toen hield de auto er mee op. Als groot geluk bij een ongeluk kwamen we stil te staan op ca 200 meter van een parkeerplaats op vlak terrein en het lukte om de auto van de snelweg af te krijgen. Op de parkeerplaats nam Marcel contact op met de alarmcentrale van de ANWB en die hebben hun Duitse zusterorganisatie aan het werk gezet. We kregen te horen dat het wel 2 uur kon duren voordat er iemand langs zou komen maar we hoefden ons niet te vervelen want er vloog nog van alles rond. Nieuwe soorten waren hier Gele Kwik en een Raaf. Die laatste schuimde de parkeerplaats af op zoek

naar restjes. Na ca 1,5 uur kwam een deskundige, bleek al gauw, monteur die de luchtfilterkap verwijderde en toen kregen we ook zicht op de oorzaak van de brandlucht die we hadden geroken. Er bleek een "Zündspuhle" doorgebrand te zijn en die had kortsluiting veroorzaakt waardoor een zekering was doorgebrand. Voor de technici onder ons: dat apparaat vervangt de bobine zoals die voorkwam in ouderwetse auto's. Gelukkig had de monteur dat onderdeel in zijn auto liggen en voor 32 eurootjes konden we weer verder rijden. We waren meer dan opgelucht want met een beetje meer pech hadden we ons weekend doorgebracht in de buurt van een garage. Weer op weg zagen we boven een weiland dat

gemaaid werd, 6 Rode Wouwen cirkelen. Het wordt menens. We waren intussen van de Autobahn af en op provinciale wegen is het wat makkelijker om even te stoppen en dat kwam goed uit want op en langs een meer op korte afstand van de weg, zagen we aan de overkant 3 Zeearenden in bomen zitten en vanaf het water kwam een Kraanvogel laag onze kant opvliegen. Op en boven het water zagen we Futen, Visdiefjes, Knobbelzwanen, 1 Zwarte Stern en Wilde Eenden. We zagen er ver weg ook 2 donkerbruine eenden met veel geel op de snavel en witte vleugelspiegels. Ze deden me denken aan Grote Zeeëend maar daar waren ze te klein voor. Een plaatje zat er vanwege de grote afstand niet in, het bleef dus een onopgelost raadsel. In die omgeving zagen we nog een Torenvalk en Marcel pikte nog een Havik op. Ons einddoel was Federow maar daarvoor moesten we eerst onze weg zoeken door Waren. Hier waren allerlei wegafsluitingen en omleidingen en hier hebben we echt lopen

zoeken. Uiteindelijk zijn we via een onverharde bosweg op onze eindbestemming geraakt waar het leed snel werd vergeten. De uitbaters van ons pension zijn de zoon en schoondochter van de vorige eigenaren en we werden er hartelijk ontvangen. Nadat we de auto hadden uitgeladen en ons wat gesetteld hadden hebben we onze honger gestild met een schnitzel met eitopping en bratkartoffelen, gebakken piepers dus. Beetje sla erbij en met koffie/thee toe was dit een prima afsluiting van een wat chaotisch verlopen dag.

Zondag 10 Mei

Als ochtendexcursie voor het ontbijt hebben we een wandeling rond een meertje, de Hofsee, gemaakt. Het ligt pal achter ons pension en heeft brede rietkragen. Het is omgeven door een wat ouder bosgebied dus al met al een zeer vriendelijk vogelbiotoop. We konden er dan ook een mooie waslijst noteren. Daar gaan we. Merel, Zwarte en Gekraagde Roodstaart, Boerenzwaluw, Raaf, Grote Bonte Specht, Nachtegaal, Groenling, Kool- en Pimpelmee, roepende Hop en Wielewaal, Kramsvogel, Houtduif, roepende Draaihals, Kleine en Grote Karekiet, Snor, Knobbelzwaan, Zwartkop, Vink en buiten het bos Veldleeuwerik. De Kraaien komen hier voor in 2 variaties, de gewone Zwarte en de Bonte Kraai maar er komen ook hybride exemplaren voor. Op een helling met Koolzaad stonden enkele Kraanvogels mooi te wezen maar het plaatje daarvan staat al op de vorige pagina. Toen was het langzamerhand tijd voor ons ontbijt. Het was goed verzorgd en met wat broodjes voor onderweg zijn we onze huurfietsen gaan bepakken. We hadden onze fietstassen meegenomen dus we konden onze kijkers en telescopen makkelijk kwijt. Nog met onze fiets in de hand hoorden en zagen we een

Draaihals die wel even wilde poseren op een dooie stam. Na wat plaatjes zijn we het dorp uitgereden waarbij we al meteen langs een visarendnest kwamen waarvan de bewoners allebei thuis waren. Een vogel op het nest en de partner op een paal iets er buiten. Er hangt een webcam bij waarvan de beelden te bewonderen zijn in het bezoekerscentrum naast ons pension. Verder rijdend hoorden we onze 1e Fluitier. Ons einddoel was een grote voormalige visvijver in het zuiden van het park. Daar aangekomen wachtte ons

een vette teleurstelling want er was nog nauwelijks water te bekennen. De boel stond droog en was compleet dicht gegroeid met riet en struiken. Vanachter een scherm had je hier vroeger zicht op allerlei waterwild en in bomen aan de waterkant zaten Vis- en Zeearenden. Nu zagen we er een paartje Brilduiker, Kokmeeuw en enkele Visdiefjes en we hoorden er een Dodaars. Erboven hadden we een Buizerd, een Rode Wouw en een ♂

Bruine Kiek. Ietwat teleurgesteld zijn we doorgereden naar een complex van visvijvers waar mensen een hengeltje mogen uitgooien. Het is dus een commercieel gebiedje. De laatste keer dat we er waren stonden sommige vijvers min of meer droog en dat leverde toen een aantal steltlopers op maar nu waren ze goed gevuld en was er niks te beleven. Wederom teleurstellend. We moesten het doen met

Grauwe Ganzen, overvliegende Zeearend, jonge Zilvermeeuw/Kleine Mantelmeeuw, Visdiefjes en een ♂ Bruine Kiek. Dan maar langs het Bolterkanaal gefietst wat uitkomt in het grote Müritzmeer. In het verleden zagen we hier nog wel eens IJsvogels maar ook die werden ons onthouden. Aangekomen bij het genoemde meer zagen we op wat basaltkeien 3 Oeverlopers en daar moesten we het mee doen. We vonden het daarna wel welletjes en zijn op huis aan gepeddeld. De terugweg leidde door een hoogveen-gebied waar over het fietspad 2 uitzichttorens zijn gebouwd. In het veen zagen we een Edelherthinde en 2 Boomvalken die een Raaf pestten. Marcel hoorde er nog

een Roerdomp maar ik miste hem. Het was gelukkig niet allemaal kommer en kwel want de roepende Wielewalen en Nachtegalen waren niet te tellen. Werkelijk overal hoorde ze je. Dat was 14 jaar geleden echt niet het geval. Verder rijdend hoorden we nog een Grote Lijster keihard boven ons zingen. Op onze laatste accureserves zijn we uiteindelijk thuis aanbeland na ongeveer 50 km over soms zanderige bospaden en keienweggetjes geplouet te hebben. We hebben daarna de dag nog eens

doorgenomen en ik moest uiteraard dit verslagje up-to-date houden. Marcel is na het eten nog wat gaan vogelen maar ik hield het voor gezien. Morgen meer.

Maandag 11 Mei

Voor het ontbijt hebben we een korte wandeling gemaakt waarbij het licht ging regenen. Het mooie weer is blijikbaar op want het is zwaar bewolkt met een graad of 10. Tijdens de wandeling hadden we Geelgors, Grauwe Gors, Torenavalk, Ree, 4 Kraanvogels, Zwartkop, Veldleeuweriken en Boerenzwaluwen en die laatsten vlogen erg laag dus dat is een slecht teken. Helaas had ik het bij het rechte eind want na het ontbijt kwam het met bakken uit de hemel en de vooruitzichten waren slecht want de weersvoorspelling stelde een natte dag in het vooruitzicht. Teun, onze gastheer, wist echter raad. Hij tipte ons over een klein nat natuurgebiedje buiten het park waar je met de auto omheen kon rijden. Er zouden ook Waterbuffels rondlopen en dat vonden we voor deze natte dag wel toepasselijk. Op ca 40 km afstand vonden we na enig zoeken het gebiedje bij het plaatsje Wrodow en Teun had niet overdreven, het was een schot in de roos. We konden vogelen vanuit de auto en konden vanaf verschillende lokaties het gebied overzien. Het ondiepe meertje werd omzoomd door rietkragen dus de Grote Karekieten waren weer massaal te horen. Die nemen hier genoeg met wat rommelig riet terwijl in bijv. Loosdrecht er waslijsten met voorwaarden worden opgesteld waaraan een geschikte lokatie zou moeten voldoen. Er vlogen veel Zwarte Sterns rond en we ontdekten een paartje Roodhalsfuut. Verder Rietgors, Waterral en Aalscholvers als nieuwe soorten en verder Grote Zilverreiger, Rietzanger, Grauwe Gors, Zwanen, Meerkoeten, Visdiefjes en broedende Kokmeeuwen. Vanaf een hoogzit hield een

adulte Zearend het geheel in de gaten en 2 Bruine Kieken deden hetzelfde maar dan vliegend. We vonden het een toplokatie en tussen de buien door konden we zelfs nog wat plaatjes maken. Die plaatjes zullen geen prijs winnen voor technische perfectie want de afstanden zijn aanzienlijk en het sombere weer helpt ook niet mee. De Waterbuffels hadden blijikbaar genoeg aan de stortbuien want die bleven hoog en droog aan de wal. We hebben daarna nog wat andere meertjes geprobeerd maar daar kon je alleen komen middels een wandeling door het natte gras dus dat was wat minder aantrekkelijk. Op de terugweg brak de lucht een beetje open en daar hadden Rode en Zwarte Wouwen blijikbaar op

gewacht want ze kwamen vanuit een bosje massaal aangevlogen. Op zeker moment telden we er zo'n 20. Blijkbaar hadden ze zich die dag verscholen in dat bosje wat verder weg op een heuvel. We stonden gunstig voor wat plaatjes maar het licht hielp niet echt mee. Al bij al toch een prachtige ervaring, waar je ook keek, overal Wouwen. De Kraanvogels wilden daar niet voor onderdoen en kwamen ook in grote groepen over. Wat verderop stond een groep in een koolzaadveld tegen een bosrand en langs de weg stond een andere Kraanvogel die niet van de schuwste was. Foto's van die

gewacht want ze kwamen vanuit een bosje massaal aangevlogen. Op zeker moment telden we er zo'n 20. Blijkbaar hadden ze zich die dag verscholen in dat bosje wat verder weg op een heuvel. We stonden gunstig voor wat plaatjes maar het licht hielp niet echt mee. Al bij al toch een prachtige ervaring, waar je ook keek, overal Wouwen. De Kraanvogels wilden daar niet voor onderdoen en kwamen ook in grote groepen over. Wat verderop stond een groep in een koolzaadveld tegen een bosrand en langs de weg stond een andere Kraanvogel die niet van de schuwste was. Foto's van die

Kraanvogels kan ik hier pas kwijt dus bij deze. Uiteindelijk bleek deze dag zich te ontpoppen als een

topdag ondanks de slechte weersomstandigheden. Het bijhouden van m'n dagboekje is na zo'n dag natuurlijk ook plesanter omdat er leuke dingen zijn te melden. Deze avond zaten we ook wat vroeger aan tafel want de gastheer en -vrouw wilden een vrije avond. Wie zijn wij dat we hen dat zouden misgunnen.

Dinsdag 12 Mei

Bij het opstaan tegen 7 uur scheen de zon volop maar het was amper 10 graden. Voor het ontbijt hebben we een korte wandeling gemaakt maar die leverde alleen een Sperwer op. Na het ontbijt zijn we richting Müritzhof gefietst. Onderweg hadden we twee nieuwe soorten, een Boomleeuwerik en een Boomklever. Wat later kwam er nog een 4e nieuwe soort bij want in de Warnkersee zagen we grote groepen Kuifeenden wat het totaal aan soorten op 88 brengt. Tegen twaalfen bereikten we de Müritzhof. Het is een soort zorgboerderij in de vorm van een horecagelegenheid. We hebben er lekkere taart met koffie/thee genomen en dat kan geconsumeerd worden op een soort van hoogzit waar je een prachtig uitzicht hebt op aflopende weilanden richting Müritzsee. Er vlogen veel Huis- en Boerenzwaluwen rond en een Witte Kwik kwam bijna op je schoot zitten. Verder hier wat Putters en ver weg soms een Vis- of Zeearend. Rode Wouwen laten zich ook altijd wel zien.

Vroeg in de middag begon het weer te spetteren en dat ging langzaam

over in echte regen. Gehuld in cape en regenpak zijn we op huis aan gefietst. Toen het wat droger werd hebben we de auto gepakt om nog eens naar een plek te rijden waar we leuke dingen hadden gezien. Daarvoor moesten we door Waren maar die plaats is vergeven van de omleidingen en wegafsluitingen dus we zijn teruggegaan naar een andere lokatie maar ook dat werd niks. Het was intussen 5 uur

dus we hebben troost gezocht bij een borrel om daarna aan te schuiven in de gelagkamer voor de warme hap. Ik nam een zigeunerschnitzel met gebakken piepers en Marcel liet zich een aangeklede pannenkoek serveren. Ik heb daarna dit verslagje afgemaakt en ben er vroeg in gedoken. Marcel is nog op jacht geweest naar Roodwild. Hij zag meerdere Edelherten en ca 20 Damherten. Die komen hier overvloedig voor. We hebben gewoon overdag tot wel 60 van die beesten gezien. Ze klitten waarschijnlijk samen vanwege de wolf die hier ook in het gebied voorkomt.

Woensdag 13 Mei

De weersvoorzichten waren deze dag niet heel gunstig en de dag begon dan ook met een zwaar bewolkte lucht en daarom besloten we de auto te pakken en op tips van Teun naar wat meertjes bij Varchentin en Clausdorf te rijden. Het bleken beide mooie plekjes maar buiten een mogelijke Spotvogel leverden ze geen nieuwe soorten op. We besloten daarom om nog eens naar Wrodow te rijden omdat die lokatie veel meer mogelijkheden bood. Het is een moerasachtig gebiedje met ook open water en brede rietkragen. Het miegelde er weer van de Zwarte Sterns en we ontdekten er ook een Witwangstern tussen. De vogelbevolking was het zelfde als eerder beschreven maar daar kwamen vandaag nog Gierzwaluwen bij. De Roodhalsfuten waren er ook nog en in de rietkragen

hoorden we Rietgors, Rietzanger en Grote en Kleine Karekiet. 2 Kraanvogels zorgden voor wat achtergrondmuziek en we hoorden voortdurend een Grauwe Gors zingen. Even voordat we het gebied bereikten zagen we nog twee Turkse Tortels en een ♂ Goudvink. Een Zeearend die we eerder ook al hadden gezien kwam aanvliegen en landde in een boom waar hij of zij een beetje ging zitten poetsen. De afstand was veel te groot voor een plaatje helaas. Het weer was zeer wisselend, soms een lekker zonnetje dan weer dreigende luchten waar soms wat regen uit viel. Dan is zo'n mobiele schuilhut wel prettig. Op die momenten waren de rovers foetsie maar zodra het weer wat opklaarde

kwamen de Buizerds, Bruine Kieken, Vis- en Zeearenden en Rode en Zwarte Wouwen weer tevoorschijn. Een Boomvalk bleef voortdurend in de buurt rondhangen dus die mocht op de foto. Rond drieën begon het er echt dreigend uit te zien dus we besloten naar een plek te rijden waar we op de heenweg waren langs gekomen. Na wederom een zoektocht in Waren om door die plaats te komen bleek een poosje later dat genoemd gebiedje toch even verder weg lag dan we in eerste instantie dachten. De loodgrijze lucht ontladde zich inmiddels in een stevige hagelbui en de temperatuur haalde de 10 graden niet meer. Tijd om er een punt achter te zetten. Weer op onze thuisbasis sloten we af met een terugkijkje op

deze dag, verslagje schrijven en opmaken voor de warme hap. Die bestond voor mij uit boulette met bratkartoffelen en Marcel nam een spek/kaas pannenkoek. We sloten af met een kersentaartje voor mij en Marcel verweende zichzelf met een "Sanfte Engel", een soort sorbet. Marcel gaat er in de schemering vaak nog weer op uit om Roodwild te spotten maar dat is aan mij minder besteed.

Donderdag 14 Mei

Het is vandaag Hemelvaartsdag en dat vieren de Duitsers uitbundig met veel bier en worst. Er werden op het erf van ons pension allerlei tenten neergezet en grote barbecues voor de bratwurst. Het was

aan ons niet besteed dus na het ontbijt zijn we richting zuid gefietst. Net het dorp uit zagen we een Zwarte Specht in een dooie boom en vlak daarbij zat een Visarend op een paal en daarna begon het al vrij snel te regenen en dat zou de hele verdere dag met tussenpozen zo blijven. De bedoeling was om naar een lokatie te fietsen waar we 14 jaar eerder een zeearendnest hadden ontdekt waar we betrekkelijk dicht bij konden komen zonder verstoring. Op weg er naar toe hebben we een communicatietoren beklommen die deels opengesteld werd voor het publiek. Deze Käflintoren is zo'n 40 meter hoog en biedt een fraai uitzicht over de omgeving van bossen en

meren maar vanwege het sombere weer was het niet echt spectaculair. Het ding had wel een dak en dat kwam goed uit want het bleef maar miezeren. We zagen er 2 Visarenden en Marcel brak zich het hoofd over iets groots en bruins in een boom maar we kwamen er niet achter wat het was. Nadat we het wel zo'n beetje gezien hadden zijn we verder gereden naar ons einddoel. Op weg ernaartoe zagen we Graspiepers en een Klapekster, die laatste helaas op behoorlijke afstand. Uiteindelijk vonden we de plek waarvandaan we zicht hadden op het zeearendnest en voortdurend wegkruipend voor weer een vette bui hebben we daarna genoten van het paartje bewoners. Na weer een bui lieten de vogels zich met hangende vleugels opdrogen. De foto's zijn bagger want de veilige afstand was nog altijd enkele honderden meters maar ze geven de situatie aardig weer. De foto's kan ik op deze pagina niet meer kwijt dus die schuif ik een stukje op. Tussentijds hoorden we er Wielewalen en een Hop en we zagen een Groene Specht en nog een Klapekster. Na de zoveelste plensbui vonden we het welletjes en zijn gehuld in regenkleding op huis aan gefietst. Maar nu eerst de beloofde

plaatjes. Het nest was kolossaal en doet blijkbaar al vele jaren dienst maar eventuele jonkies van dit

jaar hebben we niet gezien. Op weg naar huis hadden we nog een Boomkruiper wat het totaal aan soorten op 98 brengt. Zeer matig maar verklaar-

baar vanwege het beroerde weer en de teloorgang van een in potentie vogelrijk meer. Weer thuis hebben we onze fietsen afgespoeld want die zaten onder de bagger. Ons pension was intussen overgenomen door de streekgenoten en ondanks de kou en de nattigheid stroomde het bier volop. De muzikale omlijsting leunde erg op schlagers dus wij hebben ons teruggetrokken op onze kamer om wat bij te komen van deze natte dag. Dat lukte uitstekend met een borreltje en wat nootjes en na het bijwerken van dit verslag zijn we gaan kijken of er al plaats was in de gelagkamer. Dat bleek het geval en we hebben ons toen gestort op spareribs met de onvermijdelijke bratkartoffelen. Marcel kwam pas weer een beetje bij na zijn 2e portie spareribs, waar laat die man dat toch? We sloten af met een sorbet. Morgen al weer de laatste dag.

Vrijdag 15 Mei

We staan op met zonnig weer, eindelijk. Het werd ook wel eens tijd. Na het ontbijt zijn we naar de Rederangsee gefietst waar we een tijdje in een vogelhut doorbrachten. Hier hadden we een Visarend

en aan de overkant zaten 2 Zeearenden die er gewoon maar zaten te zitten. Daarna zijn we naar de Müritzhof gefietst omdat het tijd werd voor een kleine versnapering. Met koffie/thee en koek en redelijk weer hebben we hier enkele uurtjes genoten van wat er over of langs kwam. En dat was een aardig lijstje. Groene en Zwarte Specht, Rode en Zwarte Wouwen, Buizerd, Vis- en Zeearenden, 4 Edelherten, 5 Kranen in het voorland en 12 overvliegend, Putters, Wielewaal, Draaihals, Witte Kwik, Boeren- en Huiszwaluwen en een nieuwe soort maar wel op vier poten: een Wasbeer. Helaas te ver weg en te kort voor een plaatje. Marcel zag er nog een Vos. We zijn daarna naar de

Warnkersee gefietst maar dat leverde niks op. Op weg naar huis wilde een ♀ Tapuit wel even poseren en daarna zijn we nog een poosje naar een braakliggend terrein vlak bij ons pension gegaan. Hier zagen we 5 Veldleeuweriken, overvliegende Rode Wouwen, roepende Grauwe Gors, Roodborsttapuit en als extraatje een Hop die meerdere keren langs vloog en zich voortdurend liet horen. Tegen zessen hebben we onze kamer opgezocht om dit verslagje bij te werken en alvast wat te pakken want het zit er nagenoeg op. Ons galgemaal bestond uit vissoep en een pulled pork schotel. Daarna hebben we alvast afgerekend want we willen morgen een beetje bijtijds vertrekken. De teller blijft helaas staan op 98 soorten maar daar waren wel hele leuke bij. En nu slapen.

Zaterdag 16 Mei

We hoefden niet heel vroeg op te staan want het ontbijt wordt pas om 8 uur geserveerd. Na dit smakelijk begin van de dag konden we beginnen aan het laatste deel van deze trip. Vanwege het akkefietje op de heenreis was deze thuisreis ietwat beladen maar Marcells auto heeft ons deze keer niet één keer in de steek gelaten. Via de vele onvermijdelijke files kwamen we rond 5 uur weer in het Gooi aan en na een thuiskomstbierdje hebben we de reis smakelijk afgesloten bij de Meentchinesees. We hebben weer mooie dingen gezien en gehoord ook al vormde het weer vaak een dissonant. Marcel, bedankt voor al het gerij en je prettige gezelschap.